

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 13.7.2011
KOM(2011) 417 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

Reform af den fælles fiskeripolitik

INDHOLDSFORTEGNELSE

1.	Indledning	2
2.	Reformens mål	3
2.1.	Flere fisk til at fiske på bæredygtig vis	3
2.2.	En fremtid for fiskeri- og akvakulturerhvervet og erhvervets arbejdspladser	5
2.3.	Blomstrende kystsamfund.....	6
2.4.	Opfylde oplyste forbrugeres virkelige behov.....	7
2.5.	Bedre styring gennem regionalisering	7
2.6.	Mere intelligent finansiering.....	8
2.7.	International projicering af den fælles fiskeripolitikks principper.....	8

1. INDLEDNING

Grønbogen om reform af den fælles fiskeripolitik¹ konkluderede, at de væsentligste formål med den fælles fiskeripolitik ikke bliver opfyldt: Fiskebestandene er overfiskede, dele af fiskerflåden befinder sig i en sårbar økonomisk situation trods betydelig statsstøtte, arbejdspladserne i fiskerierhvervet er uattraktive, og situationen er meget usikker for mange af de kystsamfund, der er afhængige af fiskeriet. Udfaldet af det brede samråd, der fulgte i kølvandet på grønningen, bekræftede denne analyse².

På denne baggrund foreslår Kommissionen en ambitiøs reform af den fælles fiskeripolitik. Reformen handler om at skabe en bedre fremtid for både fisk og fiskere og for det havmiljø, der er grundforudsætningen for deres eksistens. Den fælles fiskeripolitik har et enormt potentiale for at levere byggeklodserne til et bæredygtigt fiskeri, der respekterer økosystemet og samtidig forsyner EU-borgerne med sunde fiskevarer af høj kvalitet, skaber driftige kystsamfund, rentable produktions- og forarbejdningsindustrier samt attraktive og sikre jobs.

Reformen vil bidrage til Europa 2020-strategien³ ved at arbejde hen imod en bæredygtig og inklusiv vækst, større samhørighed i kystområderne og robuste økonomiske resultater for industrien. Ved at have til formål at sikre en holdbar udnyttelse af de levende marine ressourcer indgår reformen også som en central komponent i flagskibsinitiativet "Et ressourceeffektivt Europa"⁴.

Bæredygtighed er det centrale element i den foreslåede reform. At fiske på bæredygtig vis betyder, at fiskeriet på alle niveauer ikke er til fare for fiskebestanden reproduktionskapacitet, og at det sikrer et højt udbytte på lang sigt. Dette kræver forvaltning af den mængde fisk, der udtages fra havet gennem fiskeri. Kommissionen foreslår, at senest i 2015 skal bestandene udnyttes på et bæredygtigt niveau, som giver det "maksimalt bæredygtige udbytte". Kommissionen foreslår også, at der senest i 2016 sættes en stopper for den praksis, der består i at kaste uønskede fisk over bord. Denne udsmidning repræsenterer et uacceptabelt ressourcepild.

De bedste beregninger⁵ viser, at hvis bestandene udnyttes op til det maksimalt bæredygtige udbytte, vil dette forøge bestandenes størrelse med omkring 70 %. De samlede fangster vil vokse med omkring 17 %, fortjenstmarginer vil kunne multipliceres med en faktor på tre, investeringsafkastet vil være seks gange højere, og bruttoværditilvæksten for fangstsektoren vil stige med næsten 90 %.

¹ KOM(2009) 163 endelig af 22. april 2009.

² Se også SEK(2010) 428 endelig af 16. april 2010: Sammenfatning af samrådet om reformen af den fælles fiskeripolitik.

³ Kommissionens meddelelse om Europa 2020 – En strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst (KOM(2010) 2020 af 3. marts 2010) indeholder en beskrivelse af den strategi, der skal hjælpe EU med at komme med at komme stærkere ud af krisen og gøre EU til en intelligent, bæredygtig og inklusiv økonomi kendetegnet ved høj beskæftigelse og produktivitet og ved social samhørighed. Europa 2020 giver en vision for EU's sociale markedsøkonomi i det 21. århundrede.

⁴ Meddelelse fra Kommissionen om flagskibsinitiativet "Et ressourceeffektivt Europa" under Europa 2020-strategien, KOM(2011) 21 af 26. januar 2011.

⁵ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene – Konsekvensanalyse, der ledsager Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik [om ophævelse af forordning (EF) nr. 2371/2002].

Med et bæredygtigt fiskeri vil fangstsektoren ikke længere være afhængig af offentlig støtte. Det vil også gøre det nemmere at opnå stabile priser på gennemsigtige vilkår, hvilket vil være til klar fordel for forbrugerne. En stærk, effektiv og økonomisk rentabel industri, der fungerer på markedsvilkår, vil kunne spille en større og mere aktiv rolle i forbindelse med forvaltningen af bestandene. Den vil også kunne medvirke til at reducere flådens overkapacitet, som er en af hovedårsagerne til vore dages overfiskning.

At der fiskes på bæredygtig vis er en forudsætning for kystsamfundenes fremtid, og der vil i nogle tilfælde være behov for særlige foranstaltninger for at hjælpe deres ikke-industrielle kystflåder. Kommissionen foreslår, at den fælles fiskeripolitik udvikles som en del af den bredere maritime økonomi. Det vil resultere i en mere sammenhængende politik for EU's have og kystområder og være til større gavn for den indsats, der gøres for at hjælpe kystområderne med at diversificere deres indtægtskilder og derigennem forbedre livskvaliteten i de pågældende områder.

Fisk er ressourcegrundlaget for sektoren. Fisk er også kilde til sunde proteiner for mennesker. En bæredygtig fiskeri- og akvakultursektor i kyst- og landområderne er i hele samfundets interesse og vil kunne bidrage til at dække forbrugernes stigende efterspørgsel efter kvalitetsfisk og kvalitetsskaldyr.

Reformpakken for den fælles fiskeripolitik består af følgende elementer:

- Et lovgivningsmæssigt forslag til grundforordning (til erstatning af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002).
- Et lovgivningsmæssigt forslag til en markedspolitik (til erstatning af Rådets forordning (EF) nr. 104/2000).
- En meddelelse om den fælles fiskeripolitik's eksterne dimension.
- En rapport om Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 for så vidt angår kapitlerne *Bevarelse og bæredygtighed* og *Justering af fiskeri* samt artikel 17, stk. 2, om begrænsning af flådeadgangen til 12 sømil.

Inden for rammerne af de flerårige finansielle rammer og de finansielle overslag agter Kommissionen at fremsætte et lovgivningsmæssigt forslag til det fremtidige finansieringsinstrument 2014-2020 til støtte for den fælles fiskeripolitik. Forslaget forventes vedtaget senere i 2011.

2. REFORMENS MÅL

2.1. Flere fisk til at fiske på bæredygtig vis

Fiskebestandene bør bringes op på sunde niveauer og fastholdes under sunde vilkår. De bør udnyttes op til et niveau, der giver det *maksimalt bæredygtige udbytte*. Dette niveau kan defineres som den højeste fangst, der uden risiko kan tages år efter år, og som fastholder fiskepopulationen på et niveau, der giver maksimal produktivitet. Dette mål er fastsat i FN's havretskonvention og blev i 2002 vedtaget på verdenstopmødet om bæredygtig udvikling som det mål, verden bør nå senest i 2015. Dette mål vil også gøre det muligt for den reformerede fælles fiskeripolitik at yde et bedre bidrag til opnåelsen af en god miljøtilstand i havmiljøet i

overensstemmelse med havstrategirammedirektivet⁶. Det mål, der består i at nå det maksimalt bæredygtige udbytte senest i 2015, er nu klart indskrevet i den foreslåede grundforordning.

Udsmidning af fisk er ikke længere acceptabelt. Udsmidning giver industrien et dårligt image og har en skadelig indflydelse på den bæredygtige udnyttelse af bestanden, marine økosystemer og fiskeriets rentabilitet og kan påvirke kvaliteten af den videnskabelige rådgivning. At få sat en stopper for udsmidning må være et af målene for den fælles fiskeripolitik efter reformen. Den foreslåede grundforordning indeholder nu en forpligtelse for industrien til at lande fangster af regulerede arter. Denne forpligtelse træder i kraft for grupper af arter i henhold til en ambitiøs, men realistisk tidsplan, sammen med forskellige ledsageforanstaltninger. Landingsforpligtelsen bør dog ikke omfatte arter med en høj forventet overlevelseshøjde efter genudsmidning i havet.

Flerårige forvaltningsplaner er fortsat det redskab, der vil blive brugt til at sikre, at der er politisk vilje til en bæredygtig udnyttelse af ressourcer. Disse planer vil erstatte den nuværende tilgang, der bygger på individuelle bestande, således at hovedparten af bestandene bliver omfattet af forvaltningsplaner, der dækker flere bestande. Medlemsstaterne i Middelhavsområdet skal udarbejde nationale forvaltningsplaner for fiskeriet i deres territorialfarvande. Dette bør føre til, at der udarbejdes EU-planer for Middelhavsfiskeri med en international dimension. EU bør søge at opnå tilsvarende langsigtede tilsagn fra partnerlande uden for EU.

Forvaltningen af fiskeriet skal bygge på *velbegrundet videnskabelig vejledning* og respektere økosystemtilgangen og forsigtighedstilgangen. Kommissionen vil fortsat hente vejledning hos videnskabelige rådgivende organer i overensstemmelse med garanterede kvalitetsstandarder. Overlapninger mellem de forskellige rådgivende organers arbejde vil blive elimineret for at strømline og maksimere synergien i rådgivningsprocessen.

Partnerskaber mellem forskningsverdenen og fiskerierhvervet kan forbedre kvaliteten og tilgængeligheden af data og viden. De kan også fremme en gensidig, fælles forståelse mellem virksomheder og forskere uden at kompromittere sidstnævntes uafhængighed. Der bør derfor tilskyndes til indgåelse af sådanne partnerskaber.

Komplette og pålidelige *data* er vitale for udformningen af politikker, både i forberedelsesfasen og i gennemførelses- og håndhævelsesfasen⁷. Den fælles fiskeripolitik vil efter reformen indeholde klare, fornyede forpligtelser for medlemsstaterne med hensyn til indsamling af og adgang til data. Kommissionen har planer om et integreret europæisk informationssystem for fiskeriforvaltning. Det vil sikre en effektiv respons på brugernes behov, forbedre dataenes kvalitet og muliggøre en avanceret fiskeriforvaltning. Det vil forenkle regler og indberetningsforpligtelser, hvor det er muligt, og reducere omkostningerne. Medlemsstaterne vil skulle vedtage og koordinere nationale programmer for dataindsamling, videnskabelig forskning og innovation for at udnytte EU's forskningsrammeprogrammer bedst muligt.

⁶ Som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet).

⁷ Særberetning nr. 7/2007 om de kontrol-, inspektions- og sanktionssystemer, der skal sikre, at reglerne om bevarelse af Fællesskabets fiskeressourcer overholdes, med Kommissionens svar.

2.2. En fremtid for fiskeri- og akvakulturerhvervet og erhvervets arbejdspladser

Den fælles fiskeripolitik må skabe forudsætningerne for en stærk, rentabel og konkurrencedygtig industri, der tilbyder attraktive jobs. Fiskeri- og akvakulturerhvervet må fungere effektivt og være finansielt robust uden behov for offentlig støtte.

Med den foreslåede grundforordning indføres der en markedsbaseret drivkraft for et stærkt og profitabelt fiskerierhverv gennem indfasning af *omsættelige kvoteandele*, som skal bidrage til effektivitet på juridisk sikre vilkår. Som erfaringerne i visse medlemsstater og i lande uden for EU har vist, kan ordninger med omsættelige kvoteandele mindske fiskekapaciteten og forbedre den økonomiske levedygtighed uden omkostninger for skatteyderne. I henhold til Kommissionens forslag vil disse kvoteandele være omsættelige, omend kun inden for en given medlemsstat. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med EU-lovgivningen fastlægge kriterier, der kan benyttes til at fastslå, at der eksisterer en reel økonomisk forbindelse mellem et fartøjs fiskeri og de befolkningsgrupper, der er afhængige af fiskeriet og den hermed forbundne industri. Medlemsstaterne kan regulere de omsættelige kvoteandele for at sikre en tæt forbindelse mellem disse og fiskerisamfundene (f.eks. ved at begrænse omsætteligheden inden for flådesegmenter) og forhindre spekulation. Ikke-industrielle kystflåders særlige kendetegn, deres specifikke tilknytning til kystsamfund og nogle af disse små og mellemstore virksomheders sårbarhed berettiger, at den obligatoriske anvendelse af omsættelige kvoteandele begrænses til større fartøjer. Medlemsstaterne kan udelukke fartøjer på op til 12 m fra dette system, men dog ikke fartøjer, der fisker med trukne redskaber.

Flådernes overkapacitet er fortsat en af de største hindringer for tilvejebringelsen af et bæredygtigt fiskeri. Den nye ordning, hvor flådenedskæringer kommer til at finde sted på fiskeriets eget initiativ via omsættelige kvoteandele, vil ikke nødvendiggøre offentlig finansiering, og den fjerner tilskyndelser til overkapacitet. Nogle virksomheder vil have et incitament til at forøge deres kvoteandele, mens andre kan vælge at forlade erhvervet. Under denne ordning forventes indkomsterne at stige med over 20 %, og besætningernes lønninger forventes at stige med mellem 50 % og over 100 % i 2022. Omstruktureringen af fangstsektoren efter denne model vil også forbedre forarbejdningsindustriens resultater takket være en betydelig forøgelse af bruttoværditilvæksten, som igen vil skabe flere jobmuligheder⁸. Et andet formål med reformen er at styrke fiskeriets fremtidige udvikling og begrænse tabet af arbejdspladser. Reformen vil føre til et omstruktureret fiskerierhverv, og der skal træffes foranstaltninger til håndtering af beskæftigelsesdimensionen af denne omstrukturering. Med henblik herpå vil det være særdeles vigtigt at inddrage arbejdsmarkedets parter på alle niveauer.

Omsættelige kvoteandele giver også en social løsning til dem, der ønsker at forlade sektoren, da de vil kunne sælge deres rettigheder til andre til markedspris.

At skabe attraktive jobs og anstændige arbejdsvilkår er presserende anliggender for flåderne generelt, og de er særligt vigtige for mange ikke-industrialiserede kystflåder. En forbedring af dialogen mellem arbejdsmarkedets parter på alle niveauer og af lønsomheden inden for fangstsektoren vil tilsammen være et effektivt middel til at sikre, at fiskerfartøjer bliver

⁸ Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene – Konsekvensanalyse, der ledsager Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den fælles fiskeripolitik [om ophævelse af forordning (EF) nr. 2371/2002].

sikrere og bedre arbejdspladser⁹, og til samtidig at gøre fiskeriet til en attraktiv og sikker levevej. Den fælles fiskeripolitik skal efter reformen bidrage til moderniseringen af arbejdsvilkårene om bord på fartøjer og dermed være med til sikre, at moderne sundheds- og sikkerhedsstandarder overholdes. Kommissionen og Rådet har tilskyndet medlemsstaterne til at ratificere ILO's konvention fra 2007 om "arbejdsforhold i fiskeriet". I betragtning af ovenstående vil Kommissionen føre en aktiv dialog med arbejdsmarkedets parter.

For at kunne dække den stigende globale efterspørgsel efter fisk og skaldyr er det vigtigt at fremme en bæredygtig udvikling af *akvakultur*. I EU er akvakultur en varieret form for virksomhed og omfatter alt fra ekstensiv og traditionel opdræt af fisk i kystfarvande og damme til højteknologiske industrialiserede aktiviteter, særlig havbrug. Akvakultur er også en vigtig økonomisk aktivitet, som understøtter en bæredygtig økonomisk vækst i land- og kystsamfund, og den kan bidrage til at bevare og beskytte forskellige miljøfaktorer som f.eks. ekstensiv akvakultur i vådområder.

En akvakultur, der er bæredygtig, og som producerer sikre kvalitetsprodukter, er afgørende for opbygningen af erhvervets potentiale og forbedringen af dets konkurrencekraft¹⁰. EU må fremme en bæredygtig, konkurrencedygtig og diversificeret akvakultur, som bygger på den mest avancerede forskning og teknologi, og som ikke bremses af adgangsproblemer og administrative hindringer.

Der er en klar EU-dimension, eftersom strategiske valg på nationalt plan kan påvirke udviklingen i nabomedlemsstater. Efter reformen vil medlemsstaterne være forpligtet til at udforme *nationale strategiplaner* baseret på et sæt strategiske EU-retningslinjer med det formål at skabe favorable forhold for denne økonomiske aktivitet og forbedre dens konkurrenceevne, støtte dens bæredygtige udvikling og innovation og stimulere til diversifikation. Åbne koordinationsmetoder kan føre til, at udvekslingen af information og bedste praksis mellem medlemsstaterne går et skridt videre (f.eks. adgang til områder og farvande, licensudstedelse).

2.3. Blomstrende kystsamfund

Kommissionens er fast besluttet på at gøre en aktiv indsats for at fremme vækst og beskæftigelse i kystfiskeriet og i samfund, der er afhængige af akvakultur. Fiskeriet spiller ofte en afgørende rolle i kystområder på EU's fastland og i EU's randområder.

De *ikke-industrialiserede kystflåders* og akvakulturens samfundsmæssige og økonomiske betydning i bestemte områder kræver, at der træffes særlige foranstaltninger for disse flåder. Foranstaltningerne bør være til støtte for en miljøvenlig, intelligent og inklusiv vækst og bør bidrage til et bæredygtigt fiskeri og en bæredygtig akvakultursektor, der kun påvirker miljøet i ringe grad, og de bør derudover føre til innovation, indkomstdiversifikation, omstilling, videnskabelig forbedring og en kultur for regeloverholdelse.

⁹ Medlemsstaterne bør hurtigt ratificere Den Internationale Arbejdsorganisations konvention fra 2007 om arbejdsforhold i fiskeriet, da dette vil udgøre endnu et vigtigt skridt i retning af at sikre anstændige arbejdsforhold om bord på fiskerfartøjer. Konventionen træder i kraft, når den er blevet ratificeret af 10 af ILO's 180 medlemslande (heriblandt otte kystnationer). Konventionen tager sigte på at forbedre arbejdssikkerheden, sundhedsbeskyttelsen og lægehjælpsmulighederne for personer, der arbejder på havet og sikre dem samme forhold og socialsikringsbeskyttelse som andre arbejdstagere.

¹⁰ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: En bæredygtig fremtid for akvakultursektoren - Ny fremdrift til strategien for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur, KOM(2009) 162 endelig af 8. april 2009.

2.4. Opfylde oplyste forbrugeres virkelige behov

I forbindelse med *markedsføringen* af fiskeri- og akvakulturprodukter må der gøres mere for at tage hensyn til forbrugernes interesser og øge tilliden til disse produkter. Forslaget vil medføre en forstærket informationsindsats over for forbrugerne om produkter og produktionsmetoder, og frivillig mærkning med f.eks. oplysninger om produktionstekniker og miljøanprisninger kan om nødvendigt blive gjort nemmere.

Producentorganisationer vil blive sat i stand til at planlægge deres produktion bedre ved hjælp af årsplaner, der forener bæredygtigt fiskeri med udbud, der er bedre tilpasset til efterspørgslen, både i henseende til kvantitet og kvalitet. Dette vil bidrage til at efterkomme bestemte ønsker og forbedre produktkvaliteten. En forbedret informationsindsamling og informationsspredning takket være *markedskendskab* vil forbedre forståelsen af fiskeri- og akvakulturmarkeder og forbrugernes ønsker.

2.5. Bedre styring gennem regionalisering

En centraliseret top-down-tilgang gør det vanskeligt at tilpasse den fælles fiskeripolitik til forholdene i de forskellige havområder i EU. Medlemsstaterne og de forskellige interessenter kommer til at tage et større ansvar for ressourceforvaltningen på fiskeriniveau og for sammenhængen mellem denne forvaltning og andre tiltag i de enkelte havområder.

Kommissionen foreslår en ambitiøs dagsorden med hensyn til regionalisering og forenkling. Den fiskerilovgivning, der vedtages centralt i EU, bør fokusere på målsætninger, mål, fælles minimumsstandarder og resultater samt tidsrammerne for leveringen af disse resultater. De centrale afgørelser vedtages på EU-plan, men medlemsstaterne får større frihed til at træffe afgørelse om andre foranstaltninger på fiskeriforvaltningsområdet, under Kommissionens overvågning og i fuld overensstemmelse med EU-retten.

For at sikre en effektiv forvaltning kunne medlemsstaterne f.eks. selv fastlægge det ønskede mix af tekniske bevaringsforanstaltninger og foranstaltninger til bekæmpelse af udsmidning. De ville derpå hver især gennemføre disse foranstaltninger i deres nationale lovgivning. Regionaliseringen fortsætter hele vejen ned og kommer til at omfatte en højere grad af selvforvaltning for fiskeriet gennem større *inddragelse af fiskerne* i den politik, der føres, og en højere grad af accept af denne politik, hvilket vil medvirke til at sikre en bedre overholdelse af reglerne. Kommissionen foreslår, at fiskernes faglige organisationer tildeles en større rolle og flere ressourcer for at give dem flere muligheder for at sikre en bæredygtig ressourceudnyttelse, både når det gælder planlægning og gennemførelse. Effektive producentorganisationer kommer til at spille en aktiv rolle i forbindelse med planlægningen af deres medlemmers fiskerivirksomhed og stabiliseringen af markederne og i forbindelse med forvaltningen af medlemmernes kvoter, fiskeriindsatsen og flåderne med det formål at optimere deres kvoteudnyttelse og bringe en ende på udsmidning gennem bytning og leasing af kvoter og håndtering af uønskede fangster.

På baggrund af de hidtidige erfaringer agter Kommissionen at fastholde de *rådgivende råd* og udvide deres rolle, når det gælder rådgivning om den bevarelsespolitik, der skal føres inden for rammerne af regionaliseringsmodellen. Tilsvarende bør de rådgivende råd udvide deres aktiviteter til andre områder af havforvaltningen, der har indflydelse på fiskeriet. I betragtning af de særlige forhold i Sortehavet, der et havområde, der deles mellem fire stater, der ikke er medlemmer af Unionen, foreslår Kommissionen, at der oprettes et rådgivende råd for Sortehavet. Dette organ vil kunne rådgive Kommissionen om bevaringspolitik, forskning,

dataindsamling og innovation og forstærke samarbejdet mellem Rumænien, Bulgarien og deres nabolande omkring Sortehavet. Det kan komme til at spille en vigtig rolle for udviklingen af en regional samarbejdsmodel, der er tilpasset Sortehavets særlige kendetegn.

Akvakultursektorens specifikke karakter kræver et særligt organ for høring af og rådgivning til interessenter om de dele af den førte politik, der kan påvirke akvakultursektoren. Derfor foreslår Kommissionen, at der oprettes et nyt rådgivende råd for akvakultur.

For de spørgsmål, som de rådgivende råd ikke tager sig af, vil Kommissionen sikre, at alle berørte parter inddrages i det størst mulige omfang på en omkostningseffektiv måde. Der vil også blive udviklet en fleksibel og strømlinet mekanisme, der kan forsyne Kommissionen med rådgivning og ekspertbistand.

Hvor vellykket den foreslåede reform af den fælles fiskeripolitik bliver, kommer i stor udstrækning til at afhænge af en vindende kombination af *overholdelse* fra virksomhedernes side og en effektiv *håndhævelse* fra de offentlige myndigheders side. Reformforslagene bygger på den nye kontrolforordning og forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri¹¹. Desuden indføres der med grundforordningen det såkaldte *konditionalitetsprincip*, ifølge hvilket medlemsstaterne eller individuelle virksomheder kun får adgang til bestemte finansielle eller andre ressourcer, hvis de overholder den fælles fiskeripolitiks regler.

2.6. Mere intelligent finansiering

EU's økonomiske støtte bør i fremtiden være strengt gearret mod at nå målene for den fælles fiskeripolitik efter reformen og samtidig dække hele rækken af aktiviteter lige fra primærproduktion til forarbejdning og markedsføring. Den fremtidige offentlige finansiering af sektoren vil blive grundigt ændret og forenklet for at afspejle formålene med den nye fælles fiskeripolitik. Den vil blive udformet helt i overensstemmelse med Europa 2020-målene. Kommissionen foreslår også en modernisering af *interventionsordningen* under den fælles markedsordning. Systemet afspejler ikke længere forandringerne i forholdet mellem udbud og efterspørgsel. Det kan ikke længere forsvares at bruge offentlige penge til destruktion af fisk. Den aktuelle ordning vil blive erstattet af en forenklet lagringsmekanisme, som skal give et vist minimum af stabilitet på markedet.

2.7. International projicering af den fælles fiskeripolitiks principper

EU's eksterne foranstaltninger skal være i overensstemmelse med den fælles fiskeripolitiks principper og målsætninger, nemlig bæredygtighed og behovet for at beskytte marine økosystemer. Alle de foranstaltninger, der træffes, skal tage sigte på at udvikle og udnytte de bedste tilgængelige videnskabelige kundskaber, og der vil blive etableret et stærkere samarbejde for at fremme overholdelsen af reglerne. Kommissionen har i en særskilt meddelelse fremlagt de nye retningslinjer for den fælles fiskeripolitiks eksterne dimension efter reformen.

EU vil spille en større rolle i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for derigennem at styrke dem. EU vil til samme formål gøre ligeså i multilaterale organisationer såsom FN og

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri.

FAO (levnedsmiddel- og landbrugsorganisationen). EU vil også fremme en bæredygtig ressourceforvaltning gennem en udvidelse af dialogen med vigtige partnerlande og et yderligere engagement med lande uden for EU. EU vil også intensivere sin indsats på forskellige områder, navnlig i kampen mod ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri og med henblik på at reducere flådekapaciteten.

Aftaler om bæredygtigt fiskeri med tredjelande skal indrettes på en sådan måde, at der opnås en mere bæredygtig forvaltning af fiskeressourcerne, og det vil ske ved hjælp af en gennemsigtighedsklausul, der garanterer, at EU-fartøjer kun fisker ressourcer, som partnerlandet ikke kan eller vil fiske selv. Aftaler om bæredygtigt fiskeri skal fokusere mere på forskning, kontrol og overvågning. Alle fremtidige aftaler bør indeholde en menneskerettighedsklausul.

EU vil fortsætte med at fremme og håndhæve den fælles fiskeripolitiks mål for de såkaldte *nordlige aftaler*, som foreskriver en deling af ressourceforvaltningen mellem EU og tredjelande, med hvilke EU deler bestande i farvandene i det nordlige Atlanterhav, Det Arktiske Hav, Østersøen og Nordsøen.

Oversigt over de nye foranstaltninger, der foreslås i reformpakken

Bevarelse og bæredygtighed	Maksimalt bæredygtigt udbytte som bevarelsesmål med tidsfrist (2015)
	Eliminering af udsmid gennem landingsforpligtelse og nødvendige forvaltningsregler med tidsfrist for indførelse
	Flerårige planer, der fokuserer på grundlæggende mål, grænser og tidsrammer, og som er baseret på en økosystemtilgang til fiskeriforvaltning
	Medlemsstaterne skal have tilladelse til at træffe foranstaltninger i henhold til EU's lovgivning om flerårige planer og tekniske bevarelsesforanstaltninger
	Hurtige procedurer vil vedtagelse af de foranstaltninger på fiskeriområdet, der er nødvendige af hensyn til miljøforvaltningen (Natura 2000)
Data og videnskab	Forpligtelse for medlemsstaterne til at indsamle data og stille data til rådighed og til at udarbejde flerårige programmer for dataindsamling
	Nationale fiskeriforskningsprogrammer med regional samordning mellem medlemsstaterne
	Fokusere STECF's arbejde på de centrale spørgsmål
Adgang til ressourcer og flådekapacitet	Omsættelige kvoteandele blive obligatoriske for store flåder – med omsættelighed på nationalt plan
	Afskaffelse af flåderelaterede tilskud
Akvakultur	Nationale strategiplaner 2014-2010 til fremme af akvakultur
	Oprettelse af et nyt rådgivende råd for akvakultur
Markedspolitik	Bemyndigelse af producentorganisationer og brancheorganisationer til at udvide deres rolle og ansvar i relation til produktions- og markedsføringsplanlægning med særlig vægt på bæredygtig fiskeressourceforvaltning og mindskelse af akvakultursektorens påvirkning af miljøet
	Ændring af interventionsordningen med indførelse af én enkelt interventionsmekanisme for lagring
	Fastsættelse af interventionspriser på et decentralt og passende niveau
	Forbedring af forbrugeroplysninger og gennemgang af handelsnormer
Styring	Udvidelse af de rådgivende råds rolle i forbindelse med gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik på regionalt plan
	Ny tilgang til inddragelse af interessenter i horisontale spørgsmål, der ikke varetages af de rådgivende råd
Finansielt instrument	Fuld overensstemmelse med Europa 2020-strategien
	Konditionalitetsbestemmelser om overholdelse af reglerne – gældende for både medlemsstater og individuelle virksomheder
Den eksterne dimension	Regionale fiskeriforvaltningsorganisationer – øget EU-engagement i regionale fiskeriforvaltningsorganisationer for at styrke videnskab, kontrol og regeloverholdelse i disse fora og derved forbedre deres resultater
	Multilateralt – fælles indsats sammen med EU's vigtigste partnere for at bekæmpe ulovligt,

	urapporteret og ureguleret fiskeri og mindske overkapaciteten
	Bedre sammenhæng mellem EU's fiskeri-, udviklings-, handels- og miljøpolitik
	Aftaler om bæredygtigt fiskeri – forbedring af det videnskabelige grundlag og klar identificering af overskudsressourcer i partnerlande for at sikre, at vore flåders fiskeri i disse lande foregår på bæredygtig vis. Større finansielt bidrag fra industrien og etablering af styringsrammer af høj kvalitet. Alle fremtidige aftaler bør indeholde en menneskerettighedsklausul